

megen Tid og Kraft, for saa vidt som man ellers maatte bearbejde Træet med Haandsav eller anden Haandkraft. Hvis denne Bestemmelse bliver staaende, vil det i Tilfælde af Ildebrand være næsten umuligt for disse smaa Savværker at blive genopførte paa Grund af det udstrakte Areal, der vil kræves. Det vil for et lille Savværk blive mindst 4 Tdr. Land, og naar det skal ligge ved Station eller i en By, hvor Jorden i Reglen er dyr, vil det være meget vanskeligt at faa et saa stort Stykke Jord, at man kan faa Savværket opført igen. Jeg synes derfor, at der var Grund til at sætte Kravet noget ned, saa meget mere som der ved Beg-, Tjære-, Fernis- og Trankogierier, Tegl- og Kalkovne samt Vindmøller kun fordres 50 Alens Afstand. Hvis man ogsaa for Savskæreriernes Vedkommende gik ned til 50 Alen, vilde det gøre en meget stor Forandring, thi det er jo den store Omkreds udenom, der giver det store Areal. Man vilde derved komme ned til $\frac{1}{4}$ af det Areal, som kræves, naar man beholder Bestemmelsen om de 100 Alen. Jeg saa hellere, at man i Stedet for at foreskrive en saa stor Afstand tog lidt skarpere Bestemmelser med Hensyn til Savværkernes Bygningsmaade ved at forlange, dels at de skulle behænges med Sten, dels at de skulle opføres mere af Grundmur end nu, da mange af dem ere opførte næsten alene af Træ og tækkede med Tagpap, der ikke standser Ilden saa meget, naar der kommer Ild i Træværket.

Bestemmelserne i § 11 om de Tralværk eller Rammer, som skulle være uden om Skorstenen, ere ogsaa akkurat de samme som de gamle. For de lodrette Skorstenes Vedkommende er det tit generende, at Tralværket skal være en Alen fra Skorstenen; Rummet er tit kostbart i Husene, og det tager meget stor Plads. Jeg forstaar heller ikke, at det absolut skal være en Alen, naar andre brandfarlige Genstande som Loftbrædder, Loft osv. kunne komme Skorstenen meget nærmere. Naar der er tilstrækkeligt Tralværk eller Gitter uden om, kunne vi sætte det ned til en halv Alen, det vil ikke blive en Smule mere brandfarligt end hidtil, og det vil ikke genere nær saa meget som nu. Endvidere staar der om skraatliggende Skorstene, at de skulle staa i et ved tætte

Vægge afskildret Rum. Jeg forstaar godt, hvorfor det skal være et fuldstændig tæt afskildret Rum, thi naar de gaa i skraa Retning og der blive sat Tralværk eller Gitter op, vil Fourage og andre brændbare Sager let kunne falde ned derigennem. Men kunde det ikke lempes en lille Smule derved, at der, hvad jeg synes vilde være tilstrækkeligt, over den skraatliggende Flade af Skorstenen blev en tæt Væg, og at man paa de andre Sider, hvor der ikke i mindste Maade er mere Fare end ved de lodrette Skorstene, fik Lov til at have Tralværk eller et andet Slags Gitter?

I § 12 findes der noget nyt. Det hedder der i 3die Stykke: „Petroleumsmotorer og Gasmaskiner, der anvendes til fabriker eller haandværksmæssig Virksomhed, maa kun anbringes i en ikke brandfarlig Bygning. Gulvet i Lokaler, hvori der er anbragt Petroleumsmotorer og Gasmaskiner, skal være af Sten“. Ligeledes siges det i 5te Stykke af denne Paragraf, at hvor der anvendes større Varmé til industriel Virksomhed, skulle Gulvene ligeledes være af Sten. Skal nu dette forstaas bogstaveligt, eller skal der ved „Sten“ ikke ogsaa kunne forstaas Cementgulv, som jo er det almindeligste, hensigtsmæssigste og letteste at faa lagt? Er det i det hele taget ikke nok, at det blot bliver et Gulv, som ikke er brandfarligt, kan man f. Eks. ikke nøjes med at lave stampet Ler eller lignende ogsaa her? En Ændring her vil vistnok være rigtig. — I §§ 21 og 22 have vi ogsaa de gamle Bestemmelser. Det foreskrives der, at Husfaderen eller Husbonden over for Tyende, Børn, eller hvem der kommer i Arbejde hos ham, skal have et Tilsyn, og det kan ogsaa være meget rigtigt, at det indskærpes strengt. Dog tror jeg ogsaa, at det vilde være formaalstjenligt at tage Husmoderen med, navnlig naar man tænker paa Børns Uforsigtighed med Tændstikker. Hun vil være mere hjemme og vil derfor bedre kunne føre Tilsyn med Børnene end Husfaderen. Særlig gælder dette om Enker, at de maa have saadanne Pligter over for dem, der staa i deres Tjeneste eller arbejde for dem. — § 21, 3die Stykke, omhandler Lygter og giver Forskrift om, hvorledes de skulle være, og jeg finder det fuldstændig rigtigt, at man der tager strenge Forholdsregler, at der i